

Wrocław, 22.11.2019r.

Dr hab. Jacek Jarczewski prof. uczelni
Akademia Sztuk Pięknych
im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu
Wydział Malarstwa i Rzeźby

**Recenzja rozprawy doktorskiej i dorobku artystycznego
Pani mgr Agnieszki Sowisło-Przybył
w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne
(na podstawie uchwały Rady Wydziału Malarstwa i Rysunku UAP nr D/24/MiR/2017-18
z dnia 21 czerwca 2018 r.)**

Dane doktorantki

Pani Agnieszka Sowisło-Przybył urodziła się w 1988 roku w Poznaniu. W 2012 roku uzyskała dyplom i tytuł zawodowy magistra sztuki na kierunku malarstwo w specjalności malarstwo sztalugowe na Wydziale Malarstwa Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu. W roku 2016 została zatrudniona w charakterze asystenta na Wydziale Malarstwa i Rysunku w IX Pracowni Malarstwa prowadzonej przez dr hab. Marka Haładudę profesora Uniwersytetu Artystycznego w Poznaniu.

Ocena pracy doktorskiej

Przedłożona do oceny praca doktorska: pisemna i artystyczna, nosi wspólny tytuł: „Przejawy *zwyczajnego* obrazu”. Promotorem jest Pan dr hab. Marek Haładuda prof. uczelni. Praca pisemna składa się z pięciu rozdziałów i bibliografii. Część artystyczna jest udokumentowana w osobnym portfolio, na które składa się wydzielona dokumentacja pracy doktorskiej (część artystyczna) - dziewięć obrazów w technice olejnej na płótnach.

Przedstawiona dysertacja doktorska jest próbą zwięzłego uporządkowanego opisu inspiracji, tematów oraz dążeń artystki do określenia własnego języka wypowiedzi. Umieszczone w tytule słowo „zwyczajnego” wzbudziło we mnie zainteresowanie, określonego przedmiotu rozważań nad obrazem w sferze intelektualnej i manualnej. Tytuł „Przejawy *zwyczajnego* obrazu” czyli codzienność, życia i tworzenia został w sposób zwięzły i spójny przedstawiony przez doktorantkę. Wyselekcjonowała ważnych dla siebie artystów, filozofów i poetów którzy poprzez swoją twórczość trafili w sposób bezpośredni do myśli i „obrazów” autorki dysertacji. Rozwijając temat w poszczególnych rozdziałach pani mgr Angieszka Sowisło-Przybył, precyzyjnie wyszukuje w literaturze i historii sztuki zagadnienia związane z tematem. Punktuje i charakteryzuje przytoczone treści i obrazy stanowiące spójne myślenie z jej wyobrażeniem „zwyczajnego obrazu” realizowanym w malarstwie. Zestawia je z własnym pojęciem zwyczajności i codzienności, dokonując intelektualnego i artystycznego połączenia inspiracji z własną twórczością. Bogata i ciekawie zestawiona bibliografia wyczerpuje dostatecznie zapisany temat, wskazując wielowątkowość ale i sedno problemu. Czytając miałem wrażenie, że pisze to osoba dobrze orientująca się w historii sztuki i filozofii. Być może umiejętność formułowania zwięzłego przekazu autorka wyniosła ze studiów dziennikarskich. Tak czy inaczej, zastanawiałem się nad zaletą lub niedosytem, który towarzyszył mi w czytaniu i oglądaniu pracy doktorskiej oraz pozostałej dokumentacji. Z jednej strony duże uporządkowanie i konsekwencja w

prowadzeniu rozważań i dopełnianiu kolejnymi rozdziałami. Z drugiej brak jak dla mnie bliższego, mniej formalnego odniesienia do własnej twórczości. Zachowanie rygoru komentowania nawet we własnych myślach, przykładowymi cytatami niekoniecznie przekonuje. Brak mi szerszego odniesienia do własnych doświadczeń malarskich, opisów swoich przemyśleń wnioskujących głębiej w codzienność artystyczną. Krótkie refleksje, wplatające się w poszczególne rozdziały, proszą się o rozwinięcie. Potencjał autorskiej refleksji ukryty w sygnalizowanych problemach, wskazuje na znajomość wszystkich elementów „budowy” obrazu, lecz pozostaje bez rozwinięcia. Oczywiście mogę uznać, że mniej znaczy więcej i pozostać przy wrażeniu niedosytu, który niesie za sobą pozytywne skojarzenia. Oszczędność i powściągliwość wypowiedzi charakteryzuje doktorantkę w moim odczuciu, jako osobę konkretną, skrytą i chroniącą własną intymność w sferze twórczości artystycznej. Doktorantka uchyla drzwi, wymienia takie wartości jak : „światło, przestrzeń, kolor, walor, materia”. Przedstawia wymienione „narzędzia” jako fundamenty malarstwa w obrazie, po czym nie wykorzystuje ich dostatecznie w opisie własnej twórczości.

Analizując obrazy, widać zbieżność języka pisanego z twórczością artystyczną, szczególnie w sformułowanym temacie. Kompozycje wizualne, są jednak znacznie bogatsze w warstwie malarskiej, ujawniają większy potencjał artystki. Brakujące rozwinięcia opisowe, odnajdują właśnie w części artystycznej doktoratu. Analizując przedłożoną, wybraną dokumentację obrazów z lat 2017/18, oraz wcześniejszą twórczość z lat 2013/15, widać stopniowe uściślenie tematu. Malarska kontynuacja pani Agnieszki Sowisło-Przybył, prowadzi do wyczyszczenia i uszlachetnienia warstwy malarskiej. Wcześniejsze surowości i nadmiar, stopniowo ustępują wyrafinowaniu i syntezie formy powiązanej ze znalezionym kolorem. Użyte środki dopełniają się, organizując klimat obrazu uwalniają materię, pozwalają poczuć myśl. Ustawienia kompozycji, ograniczanie palety, operowanie światłocieniem, nabierają wspomnianych w dysertacji relacji rzeczywistości z działaniem twórczym. Część artystyczna doktoratu, jest zgodna z założeniem teoretycznym, uwidocznia w obrazach zależność pomiędzy: zwyczajnością, codziennością, przedmiotem, obrazem a światem realnym. Wymakowane kompozycje, konsekwentne, może czasem trochę przegadane, dają satysfakcję i wiarę w kontynuację malarskiej tradycji pędzla i palety. Myślę, że kolejne doświadczenia z odważnym podejściem i zdecydowanym rozmachem do przestrzeni płótna pozwolą z czasem uzyskać artystce satysfakcję z malowania. Na obecną chwilę dobrze oceniam przedstawione efekty pracy doktorskiej. Pozytywnie odnajduję poszukiwania rzetelnej analizy malarskiej połączonej z solidnym warształem.

Osiągnięcia artystyczne, organizacyjne i dydaktyczne

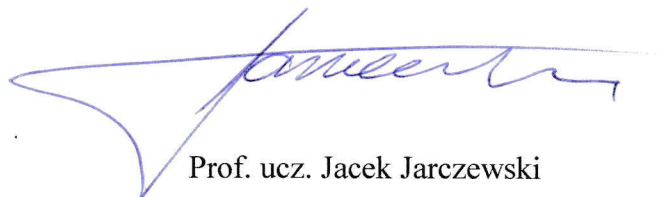
Pani Agnieszka Sowisło-Przybył, w dotychczasowej pracy twórczej zrealizowała sześć wystaw indywidualnych oraz czternaście wystaw zbiorowych. Były to wystawy głównie o zasięgu regionalnym oraz cztery zagraniczne w Niemczech i Hiszpanii. Niewątpliwie ważnym okresem aktywności była działalność kuratorska w latach 2013/2015 - prowadzenie Galerii Kontrapunkt w Poznaniu. W tym czasie doktorantka zorganizowała 22 wystawy indywidualne i zbiorowe. Brała udział w projektach artystycznych (m.in. POSTWATER), współorganizowała plener „Na styku kultur”, Andaluzja, Hiszpania. Realizując aktywność na rzecz Wydziału i Uczelni w 2017 - współorganizowała (z dr hab. Markiem Haładudą, prof. UAP) rekwizytornie w budynku F, UAP. W 2018 – prowadziła działalność kuratorską w Galerii Wahadło Foucaulta, Wydział Fizyki UAM. Od września 2018 - współorganizowała ogólnopolski konkurs NOWY OBRAZ/NOWE SPOJRZENIE.

Od marca 2019 - współorganizowała i prowadziła plener malarski Wydziału Malarstwa i Rysunku UAP: REAKCJE, Skoki. Działalność dydaktyczną prowadzi od II 2016 - XII 2016 w charakterze asystenta w IX Pracowni Malarstwa dr hab. Marka Haładudy, prof. UAP (godziny zleczone) Od XII 2016 - pracuje na stanowisku asystenta w IX Pracowni Malarstwa

dr hab. Marka Haładudy, prof. UAP. Od XII 2017 - współorganizuje (z Kierownikiem Pracowni) spotkania ze studentami w Muzeum Narodowym w Poznaniu. Współpracuje (z Kierownikiem Pracowni) w zakresie przygotowania programu IX Pracowni Malarstwa.

Konkluzja

Na podstawie przedstawionej dokumentacji, pani mgr Angieszka Sowisło-Przybył jawi się jako obiecująca, poszukująca i konsekwentna artystka. W swojej pracy artystycznej posługuje się klasycznym językiem malarskim, w którym podporządkowuje warsztat założonej idei. Dzięki temu uzyskuje charakterystyczny, rozpoznawalny „język” artystycznego przekazu. Pomimo oszczędnego opisu własnych doświadczeń malarskich odnajduję dopełnienie założeń teoretycznych w dziele artystycznym. Stwierdzam, że osiągnięcia artystyczne oraz spore zaangażowanie organizacyjne i dydaktyczne, w tym dobry poziom doktoratu, spełniają wymagania określone w art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki. Rozprawa doktorska, przygotowywana pod opieką promotora, stanowi oryginalne rozwiązanie problemu artystycznego a doktorantka wykazuje ogólną wiedzę teoretyczną. W związku z tym wnioskuję o nadanie mgr Angieszce Sowisło-Przybył stopnia doktora, w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie artystycznej sztuki piękne.

Prof. ucz. Jacek Jarczewski